

Predikan ANNANDAG PÅSK 2023 - Johannes 20:19-23, Jeremia 31:9-13 och 1 Petrusbrevet 1:18-23

Våren 2023 är säkert den mest efterlängtnade våren på länge. I Europa och Afrika hoppas människor på ett krigsslut, och att spannmålsleveranserna ska kunna återupptas i full skala. Svälten på Afrikas horn har ju ökat drastiskt när Ryssland invaderade Ukraina. Med våren hoppas vi att tiden för allt detta ska vara över, och människor och stater ska besinna sig, ta sitt förnuft till fånga, inse att nu går det inte längre.

Ja, hoppet är stort att något nytt börjar, en värld av fred - om än framförhandlad med kompromisser av olika slag. Eller om så bara en värld med färre och helst inga väpnade hotfulla väpnade konflikter med destruktiva handelskrig som vapendragare.

Även för klimatet hoppas så många människor att det ska bli en ny vår, en ny början när vi tar till oss all kunskap som finns, och ser till att leva upp till vårt ansvar, tar vårt förnuft till fånga och upphör med ett oförnuftigt, kärlekslöst beteende mot skapelsen, nuet, haven, luften, den biologiska mångfalden och mot framtida generationer av människor.

Ja, våren är hoppets och längtans tid, när våra mest självklara och goda drömmar förverkligas, vi sår och planterar, när det spirar, och växer, blommor, och vi återigen känner tillförsikt om allt från matpriser till klimatet och världsfreden, för att ingen längre ska behöva leva i svält och under förtryck.

Dessa drömmar delar vi med alla folk i alla tider, och i de flesta kulturer firar man sina segrar över det destruktiva, och i vissa tider har man t o m trott att naturen för att skifta från kall vinter till varm sommar med regn och skörd behöver hjälp av människors ceremonier och riter, för att s a s få igång naturen. Ett sorts magiskt tänkande där trots alla andra ödesmättade föreställningar ändå människan på ett alldeles speciellt sätt ansågs stå vid rodret för natur, regn, vindar, sol och växt.

När vi tänker på att det var så en gång i tiden, och fortfarande är på många platser i världen, borde vi inte vare sig i vårt inre som inom oss le överlägset som om vi kommit längre i utveckling och kunskap kring de stora sambanden i klimat och natur, astronomi, biologi och kemi.

För sanningen är ju att stora delar av världen, och också vi, gör precis tvärtom, nämligen fortsätter med det beteende som hindrar naturen att göra det som sedan urminnestider var naturligt, naturens kretslopp och årets växlingar, och atmosfärens balans, och isarnas funktion. Så samtidigt som vi förstått att vi inte står vid rodret för naturens gång, har vi satt rodret ur funktion, och bundit oss själva vid masten.

Som lärjungarna satt i ett rum som de med en annan tvärbalk reglat från insidan av rädsla och ensamhet i en värld som under påsken blivit än mer kaotisk sitter vi med medvetandet om den mycket besvärliga situation som råder i världen, och som drabbar kvinnor och barn i första hand, och framtidens chans att ö h t bli av.

Jesus kom till lärjungarna, och som ett tecken på att Jesus gör det omöjliga betonades att dörren var reglad inifrån, och Jesus ger dem frid - kanske bäst översatt som ”den fred och harmoni som ger kraft att göra gott, med en självbild som inte förtär och tar bort engagemang”.

Därför talar Jesus om förlåtelse och att lärjungarna liksom vi får ge vidare förlåtelse och återuppbyggnadslust när människor vill nystart, i sitt eget liv och för världen. Låt den andan finnas i varje andetag vi tar, och ger vidare.

Fridens, inte tingens helighet. Påskens hemlighet: Födda på nytt och med kärlekens hopp.

Från död till liv i en tröstad värld som aldrig mer ska lida nöd. Ber vi om.